

Сбогомъ, мило училище!
Сбогомъ, нашъ учителъ драгъ!
Ще запазимъ ний за тебе
Хубавъ споменъ, скъпъ и благъ.

Ти за насъ се толкозъ труди
Безъ почивка цѣли дни,
Ний пѣкъ вѣчно ще да помнимъ
Твойтъ мъжи, добрини.

Сбогомъ, милички другари!
Тозъ е вече послѣдни часъ . . .
Ахъ, дано да бждемъ здрави
Да се видимъ пакъ въвъ класъ.

Ц. Калчевъ.

КОСТИЛКА.

Една майка купила сливи, за да ги раздаде слѣдъ ядене на дѣцата си. Нейното момченце, Иванчо, никога не хапвало сливи. Иванчо поглеждалъ сливитѣ, като мислѣлъ, че тѣ сж много сладки, а пѣкъ може да му не дадатъ отъ тѣхъ.

Когато останалъ самичѣкъ, той не се стѣрпѣлъ, а взелъ една сливка и я изялъ.

Слѣдъ ядене майката, като слагала сливитѣ,